

-Aynur xanım, incəsənəti simvolize etsək, əsasən üç anlam yükləyə bilərik. Söz, səs, rəng. Rənglər ələmindəsiniz. Rəngin söz və səsdən əsas fərqləri nə lərdir?

-Bəli, mənçə fərq odu ki, səsə və söze toxunmaq olmur, yeni bədənsel hiss edə bilmirsən onları. Amma rəngə toxunmaq başqa bir hissdir. Bəzən firçanı da kənara atıb əllerinlə işləyirsən, umumən bədənsel və ruhən bu işin içinde olursan. Yaradanda təkcə beyin, hissələr, və əllərlə deyil, bütöv bir bədən olaraq bunu edirsən. İşin içinde bütövləşmə, harmoniya var.

-Hər hansı təhsil müəssisəsi istedad vermir. Bəli, istiqamətlənməkdə, içindəki potensialı üzə çıxarmaqdə kömək edə bilər. Rəssamlıq Akademiyası bəs nə verir?

-Rəssamlıq Akademiyası sizə kömək edə bilər, düzdür, amma bu kifayət etmir, fərdi rəssam yanında, xüsusən də əməkdar, yaşıını başını almış, bu sənətdə sözünü demiş müəllimlərin yanında sənətin incəliklərini daha yaxşı öyrənmək olur.

-Akademiyadakı ixtisasınızsa moda-dır. Bunun birbaşa sənətinizə aidiyiyatı var, yoxsa bu ixtisas sadəcə həvəsdəndir?

-Bəli ixtisasım modadır, amma rəngkarlığa yönəlmışəm, burada mənimcün mənfi yox müsbət çox şey var. Onu deyə bilərəm ki, dizayn oxumaq yaradıcılığa, yaratmağa

"Təkcə beyin, hissələr və əllərlə deyil, bütöv bir bədən olaraq bunu edirsən"

daha çox kömək edir. Beyin bu sahədə bəzən göznlənmeyen çox şeylər edir. Bu rəngkarlığıma çox yansırı.

-Realizmdən uzaq rəsm-lərinizlə cəmiyyətə nəyi aşılamaq isteyirsiniz?

-Aşılamaq deyəndə bu mənim daxili dünyamdır. Mən içimdəkini, beynimdəkini kətan, karton, kağız və s. eks etdirirəm. Mənim beynim də realizmdən biraz uzaqdır, bunu adicə sözə başa salmaq biraz qəlizdir. Yeni bunu çalışıram ki, realizmdən uzaq olsun, necə deyim mənim beynim də belə kodlanıb sanki.

Realist deyiləm, klassizmdən çox uzaqdayam

- Modern art, expressionizmin digər-lərindən fərqi, önəmi nədir sizinçün?

-Sizinçün fərq deyəndə bu getirib ora çıxarıkı mənim stilim belə getirir. Mən realist deyiləm, klassizmdən çox uzaqdayam.

Yaradıcılımla üst üstə düşümür deyə modern arta, surrealizmə, ekspresyonizmə yaxınlıq edirəm.

-Şairlərin sənətiyle böyük gəlir əldə etməsi bir qədər xəyalıdır. Hətta kasibçiqliq həyat tərzidir deyərdim. Amma bu rəssamlıqda fərqlidir. Bir rəsmə auk-sionlarda verilən böyük pullar. Bu böyük fərqlər nəyə görədir?

-Burda rəssam yazıçı fərqi yoxdur mən-cə. Elə mən də əsrimizdə yaşayan ən yaxşı rəssamin xaraba bir emalatxanada ya-

şayıb yaratdığını deyə bilərəm. Bu sadəcə reklamdan asılıdır. Reklamın varsa, pullar da böyüür. Amma günümüzdə çox reklam olunan rəssam var ki, baxırsan işləri ya oğurluqdur, ya da pis gündə, ciy rənglər, çirkli işlər. Amma reklam günümüzdə hər şeyi həll edir.

-Yaxın vaxtlarda öz sərginizi keçir-mek fikriniz var?

-Bəli, var əlbətdə. Amma bu ölkədən kə-narda gerçəkləşəcək güman ki.

-Uşaq vaxtı evin divarlarına rəsm-lər çiçənlər böyüyəndə o ruhu daşıyıb bö-yük rəssam ola bilmədi. Heç sırvı də. Düşünürəm ki, elə o divarlara rəsm-lər çizmək ruhun azadlığı ididi. Sadəcə böyü-dükəcə ruh qəlibə salınır. Və beləcə içdə-ki ruh köləyə çevrilir, istedad məhv olur.

-Rəssam olacaq insanın uşaqlığı da fərqli olur. Amma bu mövzuda sizlə həmfiki-rəm bu uşaqlığın azadlığıdır, böyüdükcə insanoğlu bunu saxlaya bilmir itirir. Amma rəssam olacaq uşaqlar həyata daha başqa gözlə baxırlar, danışdırında, ya da qıraqdan baxanda bu bariz seçilir.

Söhbətləşdi:
Emin Piri